

Başkan  
Thomas S. Monson



# Dünyanın Günümüzde Öncülere İhtiyacı Var

**P**ek çok kişi için, 1847 öncü göçü, Nauvoo'da, Kirtland'da, Uzak Batı'da ya da New York'ta başlamadı ama daha ziyade uzaklardaki İngiltere'de, İskoçya'da, İskandinavya'da veya Almanya'da başladı. Minicik çocuklar, ebeveynlerinin ailelerini, arkadaşlarını, rahatlıklarını ve güvencelerini geride bırakmaya motive eden güçlü inancı tam olarak anlayamamışlardı.

Ufak çocuklardan biri şöyle sormuş olabilir, "Anne, neden evimizi terk ediyoruz? Nereye gidiyoruz?"

"Yanıma gel canım; biz Tanrımız'ın şehri Siyon'a gidiyoruz."

Güvenli bir ev ile Siyon vaadinin arasında yüce Atlantik'in kızgın ve tehlikelerle dolu suları vardı. Bu çok tehlikeli yolculuklarda insan kalbinin hissettiği korkuyu kim anlatabilir? Ruhun sessiz fısıldamasının teşvik ettiği, basit ama kalıcı bir inançla desteklenen bu öncü azizler Tanrı'ya güvenip yolculuklarına yelken açtılar.

Sonunda bir sonraki yolculuktaki zorlukları çekmeye başlamak için Nauvoo'ya vardılar. Çalılarla ve taşlarla işaretlenmiş mezarlar Nauvoo'dan Salt Lake City'e giden bütün yol boyunca devam eder. Bu, bazı öncülerin ödediği bedeldi. Onların naaşları huzur içinde gömüldü, ama isimleri sonsuza dek yaşayacak.

Yorgun öküzler hantal hantal yürüdüler, kağına arabalarının tekerlekleri gıcırdadı, cesur insanlar çok emek

verdiler, savaş davulları çalındı ve kurtlar uludu. Ama inançları sayesinde ilhamla fırtınalarda ilerleyen bu öncüler yollarına devam ettiler. Sık sık şu şarkıyı söylediler:

*Gelin, gelin, ey Azizler, çalışmaktan didinmekten korkmayın;*

*Yolunuzda sevinçle ilerleyin.*

*Her ne kadar bu yolculuk sizin için zor gözükse de, Tanrı'nın lütfü sizin gününüzü aydınlatacak. . . .*

*Her şey güzel! Her şey güzel!*

Bu öncüler Rab'bin sözlerini hatırladılar: "Benim halkım her şeyde denenmeli ki onlar için hazırladığım görkemi almaya hazır olabilsinler, hatta Siyon'un görkemini."<sup>2</sup>

Zaman akışı, arkamızda gözyaşlarıyla işaretlenmiş isimsiz mezarları bırakarak, bu ıstıraplı yolda yürümüş olanları hafızalarımızdan silip onlara duyduğumuz minnettarlığı azaltır. Peki, bugünün zorlukları nelerdir? Yürümek zorunda olduğumuz taşlı yollar, tırmanacak çetin dağlar, geçmemiz gereken uçurumlar, işaretlememiz gereken yollar, geçilmesi gereken nehirler yok mudur? Ya da tam şu anda bu öncü ruhunun, bizi içine çekmekle tehdit eden tehlikelerden uzak tutmasına ve güvenliğin yeri olan Siyon'a yönlendirmesine mi ihtiyacımız var?

II. Dünya Savaşı'nın sonundan beri ahlak standartları tekrar tekrar düşmektedir. Suç oranları artmakta, namus kavramının değeri düşmektedir. Birçok insan inişli çıkışlı felaketlere sarılmış, sonsuzluğun sevincini anlık heyecanlar için feda etmektedir. Böylece huzurumuzu kaybediyoruz.

Yunanlılar ve Romalılar'ın medeniyetsiz bir dünyada muhteşem bir şekilde nasıl başarılı olduklarını ve bu zaferin nasıl son bulduğunu -tembellik ve gevşekliğin onları en sonunda yıkıma sürüklediklerini- unutuyoruz. unutuyoruz. Sonunda, onlar özgürlükten çok, güven ve rahat dolu bir hayat istediler ve her şeyi -rahatlarını, güvenliklerini ve özgürlüklerini- kaybettiler.

Şeytan'ın ayartmalarına teslim olmayın, tersine hakikat için sapasağlam durun. Ruhun aç olduğu arzular, asla sonu gelmeyecek heyecan ve ahlaksızlık duyguları içinde mutluluğu aramakla tatmin edilemez. Erdeme asla ahlaksızlıkla ulaşılmaz. Nefret asla sevgiyi körüklemez. Korkaklık asla cesaret vermez. Şüphe asla inanca ilham vermez.

Bazı insanlar iffet, dürüstlük ve Tanrı'nın emirlerine itaat etmek ile dalga geçen aptal kimselerin alaycı tavırlarına ve tatsız sözlerine karşı koymayı zor bulabilir. Ama dünya, kaidelere uymayı her zaman aşılamıştır. Nuh'a bir gemi inşa etmesi emredildiğinde, aptal insanlar -yağmur yağana kadar- bulutsuz gökyüzüne baktılar ve ardından alay edip eğlendiler.

Bu kadar pahalıya mal olan derslerden tekrar ve tekrar öğrenmemiz gerekmez mi? Zaman değişir ama hakikat devam eder. Eski tecrübelerden ders almazsak, onları tüm acı, ıstırap ve kederleriyle tekrar etmeye mahkum oluruz. Kurtuluş planının güzelliğini hor gören yılanın yerine, başlangıçtan sona kadar her şeyi bilen O'na -kurtuluş planını tasarlayan Rabbimiz'e- itaat edecek bilgeliğe sahip değil miyiz?

Bir sözlük öncüyü "önden gidip diğerlerinin izleyeceği yolu hazırlayan veya açan kişi" olarak tanımlar.<sup>3</sup> Eski nesillerin öncülerini karakterize eden cesarete ve azme bir şekilde sahip olabilir miyiz? Siz ve ben gerçekten öncüler olabilir miyiz?

Biliyorum ki olabiliriz. Dünyamızın bugün öncülere ne kadar da ihtiyacı var!

#### KAYNAKLAR

1. "Come, Come, Ye Saints," *İlahiler*, no: 30.
2. Öğreti ve Antlaşmalar 136:31.
3. *Oxford English Dictionary*, 2. baskısı (1989), "öncü."

### BU MESAJI ÖĞRETMEK İÇİN FİKİRLER

Kutsal yazılar ev öğretmenleri için "uyarır, açıklar, teşvik eder, öğretir ve herkesi Mesih'e gelmeye davet eder" diye açıklamada bulunur ( Ö&A 20:59). Başkan Monson'un mesajında içerilen uyarıları ve davetleri ziyaret ettiğiniz kişilere göstermeyi düşünün. Onlarla doğru örnekleri tanımayı ve takip etmeyi gösterecek yolları, hilelerden kaçınmayı ve diğerlerinin hatalarından öğrenmeyi tartışmak isteyebilirsiniz. Öğrettiğiniz kişilere bugün nasıl öncü olabileceklerini sorunuz.

## GENÇLİK

### İnançla Hareket Eden

Maggi Earl

**W**inter Quarters, Nebraska, ABD'de öncülerin yıllar önce yaşadığı topraklarda yürüdüğüm günü asla unutmayacağım. Bu topraklar neredeyse sanki bir açık hava tapınağını ziyaret ettiğimi hissettiğim kadar kutsaldı.

Gözlerim yaşlarla dolmuştu ve her şeyi bulanık görüyordum. Bir anıt gördüm ama detayları pek fark edemedim. Gözyaşlarımı sildiğimde, önümde bir adam ve kadının yüzlerinin kederle kaplı olduğunu gördüm. Yaklaştıkça, ayaklarının dibinde bir bebeğin mezarda yattığını gördüm.

Bu manzara karşısında o kadar çok duygulandım ki: Üzüntü, kızgınlık, minnettarlık ve sevinç ile doldum. O Azizlerin hissettiği acıları dindirmek istedim, ama aynı zamanda sevindirici haber için yaptıkları fedakarlıklar için minnettarlık duydum.

Winter Quarters'taki tecrübem Cennetteki Baba'nın sevindirici haberi çocuklarına verdiğini ve onlara istediklerini şekilde özgür iradelerini kullanmalarına izin verdiğini fark etmemi sağladı. O bebeğin anne babası daha kolay bir yolu seçebilirlerdi. Peygamberi takip etmek ve sevindirici haberi yaşamak, bu öncülerin çocuklarını

gömmeleri anlamına geldiğinde bile ileriye doğru adım atmalarını gerektirdi. Ancak onlar sevindirici haberi hayatlarında uygulamayı ve yaşadıkları zorlukları kabul etmeyi seçtiler. Azizlerin kendilerini sevindirici habere adanmalarının ve ileri doğru atılma azimlerinin inanç ve ümide bağlı olduğunu öğrendim ki onlar parlak bir geleceği umuyorlar ve Rab'bin kendilerini tanıdığına ve acılarını dindireceğine inanıyorlardı.

*Yazar North Carolina, ABD'de yaşamaktadır.*

## ÇOCUKLAR

### Bir Öncü Ol

**B**aşkan Monson bir öncünün diğer insanlara izleyecekleri yolu gösteren biri olduğunu söylüyor. Doğru olanı savunmak ve ait olduğunuz toplumdaki diğer insanlara ve ailenize öncü olmak için ne yapabilirsiniz? Cevaplarınızı yazıp ailenizle paylaşın.



İman, Aile, Yardım

# Sevindirici Haberi Öğretmek ve Öğrenmek

*Bu materyali dua ederek inceleyin ve uygun olduğu takdirde ziyaret ettiğiniz kız kardeşler ile paylaşın. Kız kardeşlerinizi güçlendirmenize ve Yardımlaşma Cemiyeti'ni hayatınızın aktif bir parçası olmasına yardımcı olması için aşağıdaki soruları kullanın. Daha çok bilgi almak için, [reliefsociety.lds.org](http://reliefsociety.lds.org)'a gidin.*

İsa Mesih başöğretmendi. O bize iyi bir örnek teşkil etti, O “kadınlara kalabalıkta ve bire bir olarak, sokakta ve deniz kenarında, kuyunun yanında ve evlerinde öğretti. O, onlara olan sevgi dolu şefkatinin gösterdi ve onları ve ailelerini iyileştirdi.”<sup>1</sup>

Marta ve Meryem’e öğretti ve “onları öğrencileri olmalarına ve kendilerinden asla alınmayacak ‘iyi olan şeye’ [Luka 10:42] yani kurtuluşun pay almaya davet etti.”<sup>2</sup>

Son zaman kutsal yazılarımızda, Rab bize “birbirinize krallığın öğretilerini öğretin” (Ö&A 88:77) diye emretmiştir. İlköğretim genel başkanlığı ikinci danışmanı Cheryl A. Esplin öğretiyi öğretmek ve öğrenmek adına, “Sevindirici haberin öğretilerini öğrenmek ve tamamen anlamak hayat boyu devam eden bir süreçtir ve ‘satur üzerine satur, emir üzerine emir, biraz oradan biraz buradan’ (2. Nefi 28:30) şeklinde gelir” demiştir.<sup>3</sup>

Biz öğrendikçe, çalıştıkça ve dua ettikçe, mesajımızı “insançocuklarının yüreğine” (2. Nefi 33:1) götüren Kutsal Ruh’un gücüyle öğreteceğiz.

## Kutsal Yazılar

Alma 17:2–3; 31:5; Öğreti ve Antlaşmalar 42:12–13; 84:85

## Kendi Tarihimizden

Eski peygamberlerimiz bize kadın olarak evde ve Kilise’de öğretmenler olarak önemli bir rolümüz olduğunu hatırlattılar. Eylül 1979’da, Başkan Spencer W. Kimball (1895–1985) bizden “kızkardeş kutsal yazı bilginleri” olmamızı istedi. Şöyle dedi: “Kutsal yazıları bilen alimler olun, insanları aşağılamak için değil, tersine onları yüceltmek için! Sonuçta, çocuklarına bakıp büyüten ve onlara öğreten kadınlar ve annelerden başka kim (ihtiyaçları oldukları zaman kolayca hatırlayabilecekleri) sevindirici haberin

hakikatlerini daha fazla ‘biriktirmeye’ ihtiyaç duyabilir ki?”<sup>4</sup>

Hepimiz öğretmen ve öğrencileriz. Kutsal yazılardan ve yaşayan peygamberlerimizin sözlerinden öğrettiğimiz zaman, insanların Mesih’e gelmelerine yardımcı olabiliriz. Öğrenme sürecine anlamlı sorular sorarak ve dinleyerek katılırsak kişisel ihtiyaçlarımızı karşılayan cevapları bulabiliriz.

## KAYNAKLAR

1. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 3.
2. *Daughters in My Kingdom*, 4
3. Cheryl A. Esplin, “Teaching Our Children to Understand,” *Liahona ve Ensign*, Mayıs 2012, 12.
4. Spencer W. Kimball, *Daughters in My Kingdom*, 50.

## Ben Ne Yapabilirim?

1. Nasıl daha iyi bir öğretmen olmaya hazırlanıyorum?
2. Göz kulak olduğum kız kardeşler ile tanışıklığımı paylaşıyor muyum?